

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10332/2025
19.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Ирене Вуковић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца „MD&AD Consulting“ д.о.о. из Враћа, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1031/24 од 19.05.2025. године, у седници одржаној 19.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1031/24 од 19.05.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 1031/24 од 19.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 1031/24 од 19.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Враћу П 1018/23 од 05.06.2024. године, у делу којим је тужени обавезан да тужиоцу на основу посебне паркинг карте број... исплати 1.000,00 динара, са законском затезном каматом од 15.11.2022. године до исплате и да му накнади парничне трошкове од 57.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешено и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној, пошто је одступљено од правних ставова усвојених на седницама Грађанског одељења Врховног касационог суда од 25.06.2019. године и 22.12.2020. године.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је о праву тужиоца, пријемника уступљеног новчаног потраживања ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, на исплату по основу паркирања на предвиђеном месту за паркирање без плаћања накнаде на један од предвиђених начина Одлуком о јавним паркиралиштима на територији Града Врања („Службени гласник Града Врања“ број 44/16). Имајући у виду утврђено чињенично стање и материјалноправне разлоге на којима је правноснажна пресуда заснована, те да је институт посебне ревизије резервисан за питања примене материјалног права, по оцени Врховног суда нису испуњени услови да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној из разлога што је по императивним прописима садржаним у Закону о извршењу и обезбеђењу тужилац потраживање требао да оствари преко јавног извршитеља. Правно питање постојања правног интереса пријемника новчаног потраживања из комуналних и сродних делатности да судску заштиту остварује у парничном поступку подношењем тужбе, о чему је усвојен правни став на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 22.12.2020. године, није материјалноправно питање већ питање примене правила процесног права. Другостепени суд се у складу са судском праксом везаном за примену члана 438. ЗОО правилно изјаснио и о значају чињенице да тужени, као дужник није био обавештен о закљученом уговору о цесији, па пошто уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде као доказ различитог поступања судова у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 12.04.2023. године, вредност предмета спора је 1.300,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности ревизија није дозвољена, па је одлука у ставу другом изреке донета применом члана 413. тог закона.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић